

ISTEN HARANGJAI VAGYUNK

Gal 6,2

Kedves Shelter Rock-i gyülekezet, naponta tettétek fel a kérdést nekem, hogyan látlak titeket és ennek tükrében, hogyan látom magunkat. Búcsúzóul próbálok részben válaszolni rá.

Európa a lelkeszi lakásomnál végződik. Onnan a vallás, a gondolkodás, az életforma, a történelmi szemlélet szempontjából Ázsia kezdődik. Ezzel a határvidéki kettős látással nem tudom másként meghatározni országokat és népet, mint a szólás-mondással: Amerika...az Amerika! Nem Európa és nem Ázsia, hanem „Az új világ”. Akár a 84. emeletről, akár a NASA űrrakéta vezérfülkéjéből, akár a földrészt átszelő repülő magasából néztem, a gyakorlati ész hatalmáról győzött meg. Az emberi alkotás lendülete csodálatos. Háborúktól elkerülten a következetes logika, a gyakorlati ésszerűség gyümölcse ez az általunk elképzelhetetlen kényelme a gazdagságnak, bőségnek. A különbségek után ítélve ez Földünk kicsi mennyországa. Az embert szolgálja itt minden. Az ember itt nem szolgálja a világnak, hanem társa. Egymásba épülnek, összhangban vannak. Ez az önmegvalósító természetes összhang.

Ez az összhang a lelkekben is új világnézetre, egyetemesebb szemléletre, szociálisabb gondolkodásra kongatja meg az egymásért felelősséget érző emberekben a vallásos hit hangjait. Nyíltságot, közvetlenséget hirdet. A soha nem látott emberek emberismerőként köszöntik egymást és megkérdik: „Hogy vagy?” Az emberek mindenképpen meg akarják érteni egymást. Ez is csodálatos. Sokszor a beszéd nélküli hallgatásban is értettük egymást. Időt, ami itt pénz, és ha kell, anyagiakat is tudnak áldozni önzetlenül, nem azért, mint nálunk: „Segíts, hogy majd én is segítslek ugyanúgy”.

Csodálatos élményeink vannak arról, hogy lélekben nem csak alacsony házakká, hanem sokszor palotákká és felhőkarcolókká tudtak felépülni szeretetben, bizalomban, jóakarásban az emberek... s ezekben a lelkekben lévő ajtón a bejáró kilincs nemcsak belül van, kívülről is nyithatók, ha a szeretet és az értelem teszi rá a kezét a kilincsré.

A jézusi vagy az egyetemes emberi alapelveket nem az Alkotmány kényszeríti az emberekre, hanem azok az emberek lelkében élve, onnan fogalmazódtak meg minden ország számára követendő alkotmánynak... Joggal lehet büszke erre az amerikai nép.

Az összetartozás itt felelősségvállalás. Ennek a testvéri érzésnek harangja kongatja meg az itteni emberek lelkét és értelmét arra a jézusi egyetemes igazságra, hogy az emberségben nincsenek földrészek és országok, mind testvérek, egymásért felelősek vagyunk, kiknek Istentől adott jogunk a Szabadság-Egyenlőség, és kötelességünk a Testvériség. Közös a felelősségérzésünk az emberért és a Földért, az életért. A szellemi, gazdasági, politikai adottságaink különbözők — ezért vagyunk előnyös és hátrányos helyzetűek —, de lelki adottságaink azonosak.

Különbözők is vagyunk, mint a föld. A földben is kevés arany, ezüst van, mégis a rézre, a vasra is éppolyan nagy szükség van. Nélkülözhetetlenek így együtt. Összességükre épül a jólét, a haladás biztonsága... A hitbeli, vallásbeli életben, a lelkiekben is vannak aranyat, ezüstöt és rezes jelképező és érző emberek. Együtt vagyunk Isten gyermekei, emberek, a vallási közösségben a jövőt féltő, jelképes, őrző harangok. Együtt, egybeöntve embernek. A harangok öntésekor is összekeverik a különböző fémeket, hogy hangjuk messzehangzó, zengő, tiszta és érthető legyen.

Salt Lake Cityben, az ottani „Fehér Házban” láttam annak a harangnak a mását, amit 1753-ban öntöttek és a Szabadság s a Lelkiismeret harangjának nevezték el. Történelme során háromszor megrepedt; megjavították; az utolsó repedést meghagyták máig is jelképnek... A lélekből is önthető „harang”. Mindenki csak azt adja hozzá, amije van, ... de közös lesz, ... a miénk. Lehet, hogy meg-megrepedez a történelem, a mostoha politikai vitel, de mindig újjá kell tenni, javítani, mert emberi örök igazságot zeng Isten akarata szerint: Legyetek nyíltak, áldozatok egymásért időt és megértést, magatokat adjátok hozzá a jószándékú közösséghez. Így a jézusi gondolatból, az Isten és emberszeretetből öntött harang minden földszintes és felhőkarcoló lélekbe beharangozhatja a Földünkért és az emberért való felelősségérzést, a testvériség közös gondolatát, s az együttthaladás és együttboldogulás szükségességét.

Az itteniek tapasztalata után úgy érzem, hogy a Shelter Rocki és a csíkszeredai testvéregyházak közösségének együtt öntött harangja nem fog megrepedni, mert aranyat és ezüstöt, rezes és vasat érő őszinte önmagunkat öntjük hozzá, hogy Ázsia határáról Amerikáig és vissza hirdesse az örök evangéliumot: Szeresd az Istent... és szeresd felebarátodat, mint önmagadat. A szeretet közös teherhordozása Isten törvényének betartása.

Köszönöm a Shelter Rock-i gyülekezet lelkészének, vezetőségének és minden tagjának, hogy meghívásukkal egy életre szóló élménnyel gazdagítottak; köszönöm az irántunk kimutatott szeretetét, ragaszkodását, a nyílt szívet, a segíteni akarást, az anyagi áldozatot. Adja az Isten, hogy a közös harangunk ne csak a két egyházközösség lelkészeinek és családjának lelke szeretetéből legyen öntve, hanem a két gyülekezet minden tagjának lelke szeretetéből, hogy megkongatva hirdessük a példás testvéri szeretetet, s ezzel tehessük könnyebbé egymás terhét.

Ezért is hívunk meg titeket egyenként és csoportosan hozzánk, hogy Isten gondolatának egymás mellett és egymással messze zengő harangjai lehessünk a szeretetben és testvériségben. Ámen.